

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: פינקלשטיין	שם פרטי: אוטיליה
-------------------------	---------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Greenberg		שם משפחה איתו נולדתי: גרינברג
שנת לידה: 22.5.1921	מין: נקבה	בלועזית Otilia
בלועזית Galati		שם פרטי איתו נולדתי: אוטיליה
ארץ לידה: רומניה		עיר לידה: גאלאץ
שם פרטי ושם נעורים של האם: שרה		שם פרטי ושם משפחה של האב: סולומון גרינברג
ארץ המגורים: רומניה		בלועזית Galati
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: גאלאץ		השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)		מקומות מגורים בתקופת המלחמה: מרומניה ברחה למולדובה ובהמשך לקזחסטן
בלועזית		במידה והיית בגטו, ציין את שמו
בלועזית		במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור:		המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור		במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)

במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	שנת עליה: 1978	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי
<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה</p> <p>(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הורך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)</p> <p>נא לכתוב בגוף ראשון</p>		
<p>נולדתי ברומניה בעיר שנקראת גאלאץ, למדתי בבית ספר וסיימתי 8 שנות לימוד והייתי בת יחידה להוריי, למדתי מקצוע חשבונאות וסיימתי את לימודיי ובהמשך עבדתי גם במקצוע. בשנת 1939 כל המשפחה עברה לגור במולדובה ובשנת 1940 המלחמה התחילה ואנחנו התחלנו לברוח מהעיר, הייתה לי ילדות רגילה, חברים בשכונה שבה גדלתי ואני לא זוכרת שהייתי חברה בארגון.</p>		
<p align="center">נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה</p> <p>(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):</p>		
<p>כשהחלה המלחמה, הגרמנים הגיעו לעיר שלנו וכל המשפחות ברחו לעיר אחרת, לטשקנט שנמצאת בקזחסטן אבל משם ברחנו גם לאוזבקיסטן בעיר שנקראת "פרגנה". כולנו עבדנו שם במפעלים של טקסטיל למקום שברחנו אליו לכן לא הרגשנו בכלל את המלחמה והגרמנים לא הספיקו להגיע אלינו. בזמן שברחנו מהגרמנים אבא שלי נפטר ובקזחסטן אימי מתה ממחלת הטיפוס. אני נישאתי בגיל 18 לבחור בשם זוניס והוא נהרג במלחמה ע"י הנאצים. התחתנתי עם בעלי השני שמו אליהו פינקלשטיין וחזרנו יחד לגור ב"קגול".</p>		
<p align="center">אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד לחייך בארץ:</p>		
<p>כשנגמרה המלחמה חזרנו לגור בקגול, מצאנו את הבית שלנו הרוס והיינו צריכים למצוא בית אחר, נולד לנו בן, בוריס והוא גם נישא ונולדו לו שתי בנות. פנינו לשלטונות במולדובה וביקשנו לעלות לארץ ישראל, קיבלנו אישור בשנת 1978 ועליו לישראל דרך אוסטריה. בישראל לא היו לנו קרובי משפחה או מכרים ונקלטנו לעיר טבריה למרכז קליטה. כשהגעתי לישראל הייתי בערך בת 56, הצלחתי להתקבל לעבודה במלון כינורות בשטיפת כלים ובמלון אריסטון, עבדתי עד שיצאתי לפנסיה. היום בגיל 92 אני לא עוסקת בשום דבר מיוחד, אני מתגוררת יחד עם בני בוריס ואשתו ויקטוריה בטבריה, נכדתי הבכורה גרה בחיפה והצעירה בגבעתיים.</p>		

ראיון: רותם ביטון, טבריה, מאי 2013